

[Forsvarsministeren.]

Medlems Spørgsmaal med Hensyn til Personellet derhen, at det selvfølgelig er Meningen at faa gennemført Personellet's Tilvejebringelse i samme Tidsrum, som det vil tage at gennemføre Nybygningsprogrammet, saaledes at de to Ting følges ad, og det maa være Opgaven at tilrettelægge det hele saaledes, at dette kan ske. Men naar det ærede Medlem mente, at vi her kom i Mod-sætning til vort Ønske om at skabe ærlige Forhold, maa jeg sige, at saa blander det ærede Medlem Fremtiden og Nutiden sammen.

Det ærede Medlem siger, at naar man opretholder saa mange flere Undervandsbaade ved at give dem et ekstra Hovedeftersyn, saa forsvinder Ærligheden, for hvor er der Personel til disse Undervandsbaade og til det øvrige. Ja, Personellet er der i Øjeblikket til Undervandsbaadene, men det er rigtigt, at der ikke er Personel til hele Ordningen. Det er netop deri, det uholdbare ligger i den nuværende Ordning. Men selv om det ærede Medlem Hr. Westermann var Viceadmiral, med Magt til at sætte Himmel og Hav i Bevægelse (Afbrydelse af *Westermann*) . . . nej, den nuværende Viceadmiral kan aabenbart ikke gøre det, efter det ærede Medlem Hr. Westermanns Mening, men med den Energi, det ærede Medlem udfolder, er der ikke Tvivl om, at han vilde gøre et Forsøg paa det i alt Fald. Men alligevel siger jeg til det ærede Medlem Hr. Westermann, at selv han vil ikke være i Stand til at trylle det Personel frem før i Løbet af de 4—5 Aar, som det nu engang tager at uddanne dette Personel, og derfor er det ærede Medlems Bemærkninger fuldkommen ved Siden af. Skal man drage Konsekvensen af det ærede Medlems Udtalelser, maa det i Virkeligheden være den, at da vi i Kraft af den nu-gældende urigtige eller uærlige Ordning ikke har Personellet, saa skal man heller ikke opretholde de paagældende Undervandsbaade . . . ja, det maa være Konsekvensen, for det er den eneste Maade, hvorpaa man nogenlunde kan bringe Overensstemmelse til Veje.

Vi har foreslaaet en meget væsentlig Forøgelse af Personellet, til Gennemførelse nu i Løbet af forhaabentlig 4—5 Aar, saaledes som det er vor Hensigt, og saa maa man til den Tid se, hvor mange Skibe der skal opretholdes. Det Personel, som er foreslaaet, svarer til det Antal Skibe, som er angivet paa Regeringens Plan. At vi saa i Mellemtiden opretholder en Del Skibe i Reserve, det synes jeg ikke vi skulde have

Utak for, for selv det ærede Medlem er jo ikke i Stand til at skaffe fuld Bemanding i Øjeblikket. Hvordan det saa skal være efter 4—5 Aars Forløb, ja, det maa vi tale om til den Tid, det afhænger af, hvor mange Skibe man da ønsker at opretholde, hvilke Skibstyper der bliver Tale om, om man skal have Artilleriskibe eller andre Skibe i Stedet for. Det er Spørgsmaal, der baade med Hensyn til Materiel og Personel hører Fremtiden til, det kan vi ikke afgøre i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Westermann udtalte nærmest Forargelse over, at man i disse Dage har ladet 3 ældre Torpedobaade udgaa af Flaaden, de saakaldte „Søridder“-Baade. Det er rigtigt, de er udgaaet i Henhold til den eksisterende Plan. Det er Baade, der er 26 Aar gamle i Øjeblikket, altsaa 8 Aar ældre end den normale Levealder, saa selv med den liberale Opfattelse, jeg vedkender mig med Hensyn til Levealder, er det vist forsvarligt og rimeligt at lade dem udgaa nu . . . Det ærede Medlem Hr. Westermann ryster paa Hovedet. Jeg tror dog, det ærede Medlem Hr. Westermann skulde være den sidste til at ryste paa Hovedet. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at i den Tid, det ærede Medlem Hr. Westermann har optraadt som konservativ Politiker, med den særlige Autoritet, som Titelen Orlogskaptajn har givet ham paa konservative Møder i en lang Aarrække, er der ingen, der har talt i saa drabelige Ord om de rustne Skibe, den danske Flaade bestod af, som det ærede Medlem har gjort i disse Aar. Det ærede Medlems Forargelse over, at man nu afskaffer disse rustne Skibe, er derfor lidt nymodens, om jeg saa maa sige. Det ærede Medlem er ganske vist Orlogskaptajn, og det er jeg ikke, men der er jo andre sagkyndige end Orlogskaptajn Westermann. Det ærede Medlem hører jo til dem, der gerne taler om den ansvarlige Sagkundskab, men det gælder vel ikke alene Hæren, det gælder vel ogsaa Søværnet, og naar det er gaaet, som det jo altsaa er gaaet med „Søridder“-Baadene, er det paa Grundlag af Beslutning netop af den ansvarlige Sagkundskab, der baade bestaar af Sø-officerer, det ærede Medlems Kolleger, og af Teknikere. Nu kan det ærede Medlem altsaa have sin Mening, det er en personlig Opfattelse, men der er sikkert et stort Antal Orlogskaptajner, der har en anden Opfattelse, og det er altsaa vel nærmest et Tilfælde, at netop det ærede Medlem Hr. Westermanns Opfattelse er blevet repræsenteret her i Tinget; det kunde lige saa godt have været en Orlogskaptajn, der var enig